

ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ПОШУКУ ТОЧОК ЗМІНИ ТРИПЛЕТНОЇ ПЕРІОДИЧНОСТІ

Кисляк С.В., ст. вик. каф. БМК
kisluak@ukr.net

Ілленок М.П., студент
marisha.illенок@gmail.com

Факультет біомедичної інженерії
Національний технічний університет
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
м. Київ, Україна

Реферат – з появою методів секвенування нового покоління спостерігається експоненційне збільшення молекулярно-біологічних даних. Банки даних біологічних послідовностей, такі як GenBank [1], UniProt [2], KEGG [3] та інші досягли великих розмірів. При цьому швидкість опису просеквенованих послідовностей значно відстає від швидкості їх накоплення. При такому збільшенні об'єму інформації, вирішити проблему «відставання» неможливо без застосування ефективних алгоритмів. Досить цікавим, складним та таким, що заслуговує уваги та детального дослідження є напрямок геноміки, що відповідає за пошук ефективних алгоритмів для вирішення задачі ідентифікації генів про – та еукаріот. Найбільш популярними є програмні продукти, що дозволяють знаходити гени відповідно до отриманого парного вирівнювання послідовностей методом динамічного програмування. Такий підхід не дозволяє дослідити всі ділянки нуклеотидної послідовності, оскільки більшість генів протягом еволюції змінювались за рахунок, наприклад, точкових мутацій або кодуєча ділянка гена була отримана за рахунок об'єднання декількох генів. В такій ситуації інформація про ділянки, що формують гібридні гени, буде відсутньою в базах даних. Заслуговує уваги нетривіальний алгоритм, що був описаний в роботах [4]. Пошук точок зміни триплетної періодичності для прямої та зворотно компліментарної послідовності дає можливість визначення координат, які можуть вказувати на місце об'єднання двох генів.

Ключові слова – нуклеотидна послідовність, триплетна періодичність, гібридні гени

І. ВСТУП

Дослідження та опис просеквенованих послідовностей є однією з основних задач геноміки. Для цього використовують програмне забезпечення, що дозволяє знаходити кодуєчі ділянки генів біологічних послідовностей. Базові алгоритми парного вирівнювання, що дозволяють вирішити задачу ефективного пошуку та ідентифікації генів засновані на методі динамічного програмування (наприклад, алгоритм Нидлмана-Вунша та Уотермана-Сміта). Такі методи, для деякого досліджуваного гена, знаходять найбільш схожу послідовність-гомолог (або сімейство послідовностей). Відповідно до їх подібності (парного вирівнювання) дослідники можуть зробити висновок про еволюційні та біологічні властивості досліджуваної біологічної послідовності. Алгоритми парного вирівнювання вдосконалюються та модифікуються, їх точність та швидкість роботи досягли високих показників. Однак ці методи мають деякі суттєві недоліки.

Основний недолік алгоритмів парного вирівнювання пов'язаний з тим, що, якщо для досліджуваної послідовності не вдається знайти подібну послідовність, то метод виявляється неефективним. Тому все частіше з'являються роботи, присвячені створенню альтернативних методів аналізу послідовностей, які не основані на вирівнювання (так звані, alignment-free методи) [5].

Властивість триплетної періодичності відомо вже досить довгий час [6-8]. Триплетна періодичність характеризується нерівномірним розподілом символів в різних позиціях кодонів. Ця періодичність відсутня в некодуєчих ділянках генома та деяких інтронів генів еукаріот. За час вивчення феномена триплетної періодичності були розроблені різні математичні методи для її дослідження, що базуються відповідно до декількох гіпотез, що пояснюють її існування [9]. Алгоритм пошуку триплетної періодичності знайшов своє застосування в комп'ютерних програмах, що можуть бути

використані для аналізу послідовностей ДНК. Триплетна періодичність також дозволяє розрізнити кодуєчі ділянки геному від не кодуєчих. Триплетна періодичність може використовуватися для вивчення однорідності біологічної послідовності.

Точки зміни триплетної періодичності відповідають позиціям зміни цієї властивості в послідовності можуть відображати еволюційну структуру даної послідовності. Цей факт дозволяє припустити, що, якщо деякий ген був сформований, наприклад, в результаті об'єднання послідовностей двох різних генів, триплетна періодичність яких значно відрізнялася, то на границі буде присутня точка зміни триплетної періодичності.

II. ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

Вирівнювання послідовностей - це процедура відображення символів послідовності, при яких досягається максимальний рівень подібності (максимальна функція подібності). Ця процедура базується на методі динамічного програмування з використанням зважених матриць [10] та системи штрафів. Вагові матриці являють собою симетричну квадратну матрицю, клітини якої є вагами, що встановлюють рівень подібності між окремими символами алфавіту. При цьому дозволяється використовувати спеціальний «порожній» символ (gap або пропуск), що відповідає таким еволюційним подіям, при яких символ в першій послідовності був видалений або вставлений в іншу (другу) послідовність. При такому підході система оцінки (вагова матриця і система штрафів) відіграє велику роль, оскільки ця система повинна надавати перевагу біологічно правильному вирівнюванню. Існують методи глобального [11] (коли послідовності вирівнюються від початку до кінця) та локального [12] вирівнювання (що передбачає пошук найбільш подібних ділянок). Також для прискорення процесу пошуку гомологів у базах даних біологічних послідовностей (класичні методи динамічного програмування при вирівнюванні двох послідовностей довжиною m і n вимагають $O(m \times n)$ пам'яті та використовують таку ж кількість часу) використовують різні евристичні підходи.

Методи аналізу послідовностей, не оснований на вирівнюванні. Програми вирівнювання не тільки історично є одні з перших програм аналізу біологічних послідовностей, але й лежать в основі багатьох інших алгоритмів та методів геноміки. Так, програма побудови вирівнювання заснована на евристичному алгоритмі, BLAST - найпопулярніший інструмент сучасної біоінформатики. Однак, незважаючи на все це, можливості вирівнювання обмежені. Так згідно з даними [14] програми анотації на основі аналізу послідовності можуть охоплювати до 70% білків представлені в банку даних амінокислот послідовностей UniProt. Це обмеження пояснюється тим, що в процесі еволюції послідовностей не збереглися предкові форми. Тому останнім часом все частіше намагаються створювати алгоритми аналізу послідовностей, що використовують так звані «alignment-free» методи [15-18]. Такі програми використовують для вирішення таких завдань тільки статичні властивості символічної послідовності. Такий підхід особливо часто використовується при пошуку регуляторних послідовностей. Існують такі програми і для філогенетичних досліджень [19], порівняння послідовностей [21,22]. Однак у порівнянні з методами, які використовують методи вирівнювання, їхня частка все ще мала.

Триплетна періодичність. З того часу як стали доступними для досліджень перші генетичні послідовності, вдалося виявити, що вони містять різні типи періодичності. Розмір періоду в яких, може бути дуже різним. Деякі біологічні послідовності мають зовсім короткий період - три, в кодуєчих послідовностях [22]; періоди середньої довжини, наприклад, період 10-11 пар основ, пов'язані зі структурою молекули ДНК [23]; до дуже великих періодичних мотивів у геномах теплокровних хребетних, так звані ізохори [24]. Періодичність різної довжини і різного ступеня вираженості існують як на генному так і на протеомному рівнях, в кодуєчих і некодуєчих ділянках, представленні як явні, так і розмиті (приховані) повтори [25].

Періодичність можна розділити на дві категорії: тандемні повтори та періодичні

Матрицею триплетної періодичності - частотна матриця розміром 4×3 : рядки такої матриці відповідають символам алфавіту, а стовпчики – трьом позиціям кодону. Елементи матриці відповідають числу нуклеотидів типу i , які знаходяться на позиціях j в досліджуваній послідовності. Матрицю триплетної періодичності, побудовану для ділянки послідовності від позиції 1 до позиції 2, буде позначатися, як $M(x_1, x_2)$.

Для того, щоб перевірити всі можливі варіанти триплетної періодичності ми використовуємо три рамки зчитування. Рамки зчитування визначаються шляхом зсуву фази послідовності на один або два символи. Тобто, відповідає циклічному зсуву матриці триплетної періодичності.

Одним із найважливіших параметрів в алгоритмах сегментації є вибір порогового значення. Він визначає наскільки мають відрізнятися дві ділянки, для того щоб їх можна було розділити. Очевидно, що вказавши занадто високе порогове значення, в результаті ми можемо не отримати точок зміни триплетної періодичності. І навпаки, при встановленні надто маленькому порогового значення призведе до появи точок зміни триплетної періодичності навіть на випадкових послідовностях.

Алгоритм пошуку точок зміни триплетної періодичності з використанням рамок зчитування був по чергово використаний до кожної досліджуваної послідовності. Отримання потрібних ділянок можливе через зсув позиції x вздовж послідовності праворуч з кроком три.

Для кожної ділянки розраховувалася матриця триплетної періодичності, що далі порівнювалася з використанням міри відмінності з урахуванням можливого зсуву рамки зчитування.

На рис. 2 представлено блок-схему алгоритму пошуку точок зміни триплетної періодичності для однієї послідовності.

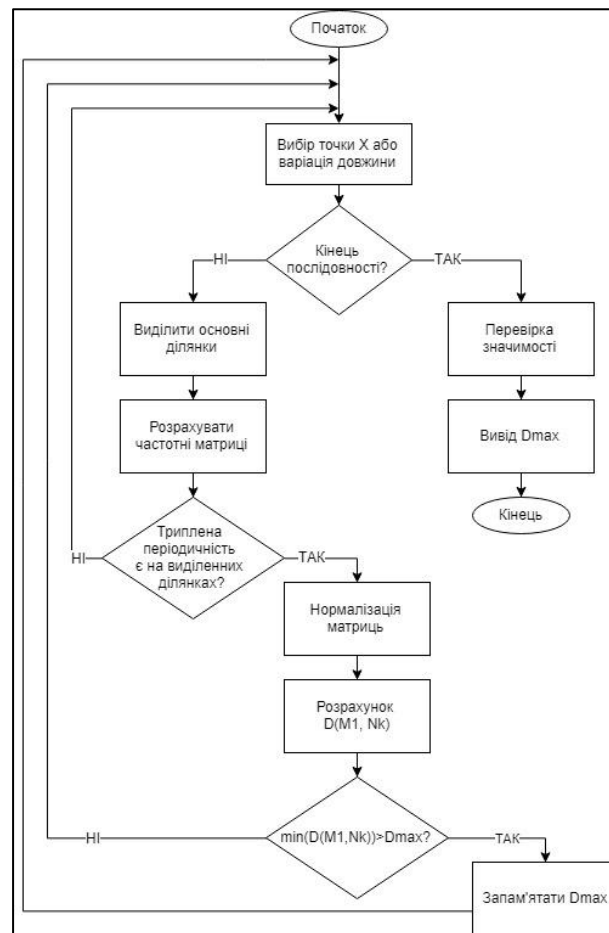

Рис. 2. Блок-схема алгоритму пошуку точок зміни триплетної періодичності для однієї послідовності

V. РЕЗУЛЬТАТИ ТА ОБГОВОРЕННЯ

Проаналізовано алгоритм пошуку точок зміни триплетної періодичності послідовностей. Алгоритм дозволяє ефективно знаходити гібридні гени, що були сформовані в процесі еволюції за рахунок об'єднання декількох генів. Алгоритм може працювати на невідомих послідовностях, інформація про які відсутня в базах даних, що є основною перевагою такого методу в порівнянні з класичними алгоритмами парного вирівнювання.

Реалізовано програмне забезпечення для пошуку точок зміни триплетної періодичності. Програмне забезпечення було розроблено за допомогою мови програмування Python версії 3 на базі програмного середовища «Jupyter Notebook» та за допомогою фреймворків реалізований інтерфейс користувача. На вхід програми подається текстовий файл у форматі Fasta, який містить в собі інформацію про досліджувану послідовність. Початкове вікно користувача показано на рисунку 3.

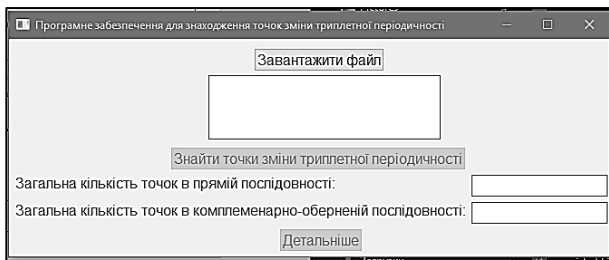

Рис. 3. Початковий екран користувача.

Спочатку вікно має лише одну активну кнопку – «Завантажити файл». Натиснувши на неї користувач переходить до вибору досліджуваного файлу. Слід зазначити, що обрати користувач може лише текстові файли з розширенням `fna` та `fasta` (рис. 4).

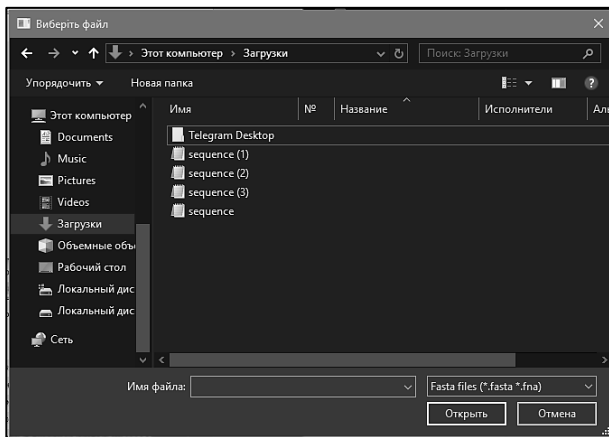

Рис. 4. Екран завантаження текстового файлу, який містить інформацію про послідовність, з розширенням `.fasta` або `.fna`.

З завантаженого файлу програма зчитує дані про досліджувану послідовність та виводить їх на початкове вікно користувача. Інформація про назву досліджуваної послідовності записується у активну область (рис. 5).

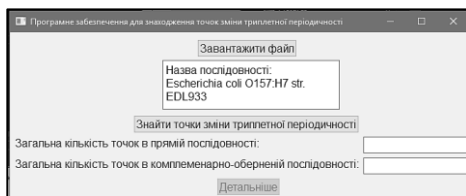

Рис. 5. Вигляд початкового екрану після завантаження файлу.

Одразу після завантаження файлу стає активною кнопка – «Знайти точки зміни триплетної періодичності». Натиснувши на неї, програма запускає алгоритм, по якому

здійснюється пошук всіх можливих точок зміни триплетної періодичності.

Результат роботи програми можна отримати в загальному вигляді (виведення кількості знайдених точок зміни триплетної періодичності в прямій послідовності та комплементарно-оберненій) та детальний (виведення інформації про обране порогове значення, координати всіх знайдених точок зміни триплетної періодичності та значення функції відмінності (D)). Загальні результати виводяться на початковий екран користувача (рис. 5).

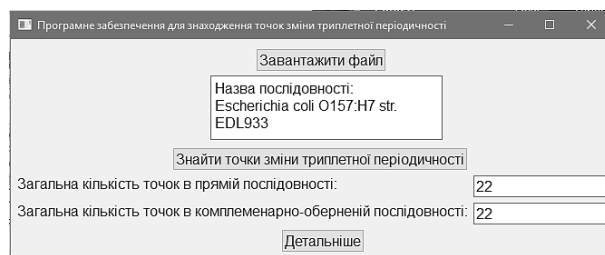

Рис. 5. Вигляд початкового екрану після завершення пошуку точок зміни триплетної періодичності.

Для отримання детального виводу результатів потрібно натиснути кнопку «Детальніше», яка стає активною одразу після виведення загального результату. Детальні результати виводяться окремо для прямої послідовності (рис. 6) та комплементарно-оберненої послідовності (рис. 7).

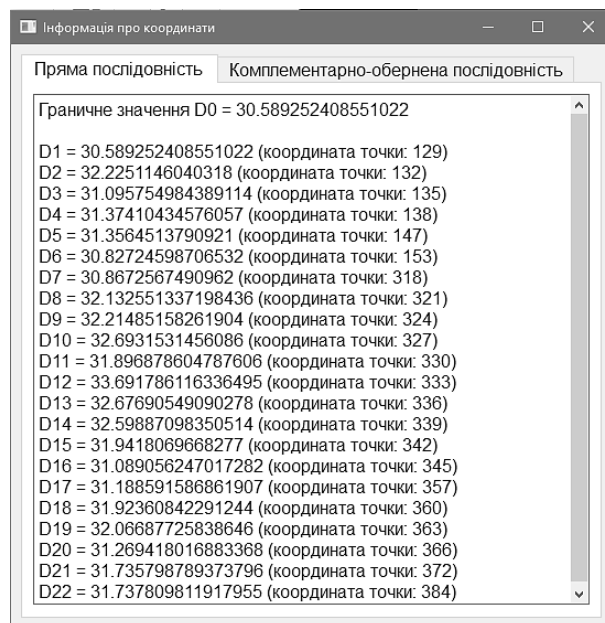

Рис. 6. Детальний вивід результатів для прямої послідовності.

Для кожної досліджуваної послідовності обраховується порогове значення (D_0), яке є

індивідуальним. Обраховане порогове значення, яке використовувалося і за допомогою якого обиралися ймовірні точки зміни триплетної періодичності, вказане у детальному виводі результатів. Саме від цього значення залежить точність дослідження, а саме – кількість точок зміни триплетної періодичності які були знайдені та збережені.

Значення функції відмінності матриць триплетної періодичності (D) обраховуються для кожної рамки зчитування окремо та порівнюється з отриманим раніше пороговим значенням (D₀). Отриманні значення D записані у детальному описі результатів для кожної знайденої точки зміни триплетної періодичності. Координати точок зміни триплетної періодичності зберігають та виводяться для кожної точки. Координати точки визначає позицію символу в нуклеотидній послідовності послідовності.

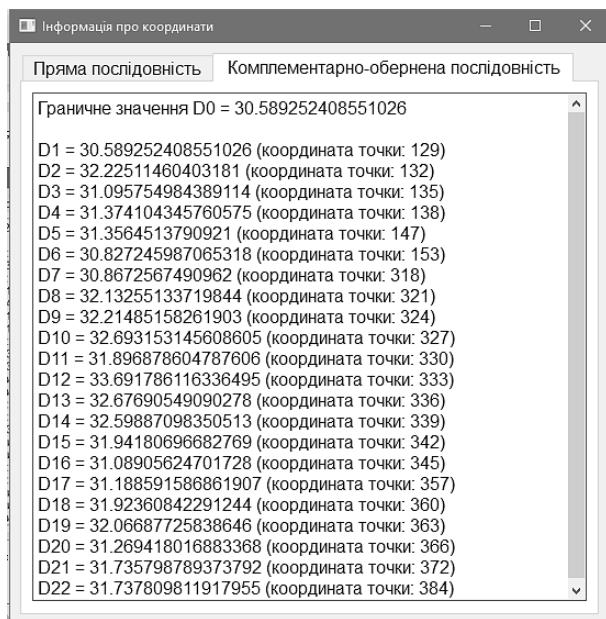

Рис.7. Детальний вивід результатів для обернено-комплементарної послідовності.

VI. ВИСНОВКИ

Реалізовано алгоритм для пошуку точок зміни триплетної періодичності за допомогою мови програмування Python версії 3 на базі програмного середовища «Jupyter Notebook» за допомогою фреймворків реалізований користувацький інтерфейс.

Алгоритм пошуку точок зміни триплетної періодичності реалізований як для прямої так і для обернено-комплементарної послідовностей.

Алгоритм може працювати на невідомих послідовностях, інформація про які відсутня в базах даних, що є основною перевагою такого методу в порівнянні з класичними алгоритмами парного вирівнювання.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

- [1] Benson D.A. и др. GenBank: update. // *Nucleic Acids Res.* 2004. Т. 32. № Database issue. С. D23–D26.
- [2] Consortium T.U. The Universal Protein Resource (UniProt) 2009 // *Nucleic Acids Res.* 2009. Т. 37. № Data base issue. С. 169–174.
- [3] Ogata H. и др. KEGG: Kyoto Encyclopedia of Genes and Genomes // *Nucleic Acids Res.* 1999. Т. 27. № 1. С. 29–34.
- [4] Коротков Е.В., Суворова Ю.М. // Изучение одиночных и парных точек разладки в кодирующих последовательностях ДНК // V съезд биофизиков России, Нижний Новгород. 2012. Том 1.
- [5] Vinga S., Almeida J. Alignment-free sequence comparison—a review. // *Bioinformatics.* 2003. Т. 19. № 4. С. 513–523.
- [6] Konopka A.K. и др. Distance analysis helps to establish characteristic motifs in intron sequences. // *Gene Anal. Tech.* 1987. Т. 4. № 4. С. 63–74.
- [7] Shepherd J.C. Periodic correlations in DNA sequence and evidence suggesting their evolutionary origin in a comma-less genetic code. // *J. Mol. Evol.* 1981a. Т. 17. № 2. С. 94–102.
- [8] Tsonis A.A., Elsner J.B., Tsonis P.A. Periodicity in DNA coding sequences: implications in gene evolution. // *J. Theor. Biol.* 1991. Т. 151. № 3. С. 323–31.
- [9] Herzel H. и др. Interpreting correlations in biological sequences // *Phys. A Stat. Mech. its Appl.* 1998. Т. 249. № 1–4. С. 449–459.
- [10] Durbin R. и др. *Biological Sequence Analysis: Probabilistic Models of Proteins and Nucleic Acids.*: Cambridge University Press, 1998. 356 с.
- [11] Needleman S.B., Wunsch C.D. A general method applicable to the search for similarities in the amino acid sequence of two proteins. // *J. Mol. Biol.* 1970. Т. 48. № 3. С. 443–453.
- [12] Smith T.F., Waterman M.S. Comparison of biological sequences // *Adv. Appl. Math.* 1981b. Т. 2. № 1 1981. С. 482–489.
- [13] Altschul S.F. и др. Basic local alignment search tool. // *J. Mol. Biol.* 1990. Т. 215. № 3. С. 403–410.
- [14] Loewenstein Y. и др. Protein function annotation by homology-based inference // *Genome Biol.* 2009. Т. 10. № 2. С. 207.
- [15] Bonham-Carter O., Steele J., Bastola D. Alignment-free genetic sequence comparisons: a review of recent approaches by word analysis. // *Brief. Bioinform.* 2013. Т. 15. № 6. С. 890–905.
- [16] Kantorovitz M.R., Robinson G.E., Sinha S. A statistical method for alignment-free comparison of regulatory sequences. // *Bioinformatics.* 2007. Т. 23. № 13. С. 249–255.
- [17] Vinga S. Editorial: Alignment-free methods in computational biology. // *Brief. Bioinform.* 2014. Т. 15. № 3. С. 341–2.
- [18] Vinga S., Almeida J. Alignment-free sequence comparison—a review. // *Bioinformatics.* 2003. Т. 19. № 4. С. 513–523.
- [19] Stuart G.W., Moffett K., Baker S. Integrated gene and species phylogenies from unaligned whole genome protein sequences. // *Bioinformatics.* 2002. Т. 18. № 1. С. 100–108.
- [20] Borozan I., Watt S., Ferretti V. Integrating alignment-based and alignment-free sequence similarity measures for biological sequence classification. // *Bioinformatics.* 2015. С. btv006.
- [21] Yin C., Chen Y., Yau S.S.-T. A measure of DNA sequence similarity by Fourier Transform with applications on hierarchical clustering. // *J. Theor. Biol.* 2014. Т. 359C. С. 18–28.
- [22] Korotkov E. V., Korotkova M.A., Kudryashov N.A. Information decomposition of symbolic sequences // *Phys. Lett. A.* 2003. Т. 312. № 3. С. 198–210.

- [23] Fickett J.W., Tung C.S. Assessment of protein coding measures. // Nucleic Acids Res. 1992. Т. 20. № 24. С. 6441–6450.
- [24] Herzl H., Weiss O., Trifonov E.N. 10-11 bp periodicities in complete genomes reflect protein structure and DNA folding. // Bioinformatics. 1999. Т. 15. № 3. С. 187–193.
- [25] Bernardi G. и др. The mosaic genome of warm-blooded vertebrates. // Science. 1985. Т. 228. № 4702. С. 953–958.
- [26] Trifonov E.N., Sussman J.L. The pitch of chromatin DNA is reflected in its nucleotide sequence. // Proc. Natl. Acad. Sci. 1980. Т. 77. № 7. С. 3816–3820.
- [27] Zhang M. и др. Mining periodic patterns with gap requirement from sequences // ACM Trans. Knowl. Discov. Data. 2007. Т. 1. № 2. С. 7–es.
- [28] Plotkin J.B., Kudla G. Synonymous but not the same: the causes and consequences of codon bias. // Nat. Rev. Genet. 2011. Т. 12. № 1. С. 32–42.
- [29] Iriarte A. и др. General trend in selective lydrivencodon usage biases in the domain archaea. // J. Mol. Evol. 2014. Т. 79. № 3-4. С. 105–10.
- [30] Sharp P.M. и др. Codon usage patterns in Escherichiacoli, Bacillus subtilis, Saccharomyces cerevisiae, Schizosaccharomyces pombe, Drosophila melanogaster and Homosapiens; a review of the considerable within-species diversity. // Nucleic Acids Res. 1988. Т. 16. № 17. С. 8207–8211.
- [31] Suzuki H. и др. Comparison of Correspondence Analysis Methods for Synonymous Codon Usage in Bacteria // DNA Res. 2008. Т. 15. № 6. С. 357–365.
- [32] Eskesen S.T. и др. Periodicity of DNA in exons // BMC Mol. Biol. 2004. Т. 5. С. 12.
- [33] Sánchez J., López-Villaseñor I. A simple model to explain three-base periodicity in coding DNA. // FEBS Lett. 2006. Т. 580. № 27. С. 6413–6422.
- [34] López-Villaseñor I., José M. V, Sánchez J. Three-base periodicity pattern and self-similarity in whole bacterial chromosomes. // Biochem. Biophys. Res. Commun. 2004. Т. 325. № 2. С. 467–478.
- [35] Trotta E. The 3-Base Periodicity and Codon Usage of Coding Sequences Are Correlated with Gene Expression at the Level of Transcription Elongation // PLoS One. 2011. Т. 6. № 6. С. 11.
- [36] Электронный ресурс – режим доступа – URL: <https://www.openthefile.net/ru/extension/fastq>

УДК – 004.45

ПРОГРАММНОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ДЛЯ ПОИСКА ТОЧЕК ИЗМЕНЕНИЯ ТРИПЛЕТНОЙ ПЕРИОДИЧНОСТИ

Кисляк С.В., ст. преп.

kisluak@ukr.net

Ильенок М.П., студент

marisha.illenok@gmail.com

Факультет биомедицинской
инженерии

Национальный технический университет

«Киевский политехнический институт имени Игоря Сикорского»

г. Киев, Украина

Реферат- с появлением методов секвенирования нового поколения наблюдается экспоненциальное увеличение молекулярно-биологических данных. Банки данных биологических последовательностей, такие как GenBank [1], UniProt [2], KEGG [3] и другие достигли больших размеров. При этом скорость описания просеквенированных последовательностей значительно отстает от скорости их накопления. При таком увеличении объема информации, решить проблему «отставания» невозможно без применения эффективных алгоритмов. Достаточно интересным, сложным и заслуживающим внимания и тщательного исследования является направление геномики, отвечающий за поиск эффективных алгоритмов для решения задачи идентификации генов про- и эукариот. Наиболее популярными являются программные продукты, позволяющие находить гены в соответствии к полученному парному выравниванию последовательностей методом динамического программирования. Такой подход не позволяет исследовать все участки нуклеотидной последовательности, поскольку большинство генов на протяжении эволюции изменялись за счет, например, точечных мутаций или кодирующая участок гена была получена за счет объединения нескольких генов. В такой ситуации информация об участках, которые формируют гибридные гены, будет отсутствовать в базах данных. Заслуживает внимания нетривиальный алгоритм, который был описан в работе [4]. Поиск точек изменения триплетной периодичности для прямой и обратно комплементарной последовательности дает возможность определения координаты, которые могут указывать на место объединения двух генов.

Ключевые слова – поиск точек изменения триплетной периодичности, нуклеотидная последовательность, методы выравнивания.

UDC – 004.45

SOFTWARE FOR FINDING POINTS OF CHANGE IN TRIPLET PERIODICITY

Kisluak S., senior lecturer

kisluak@ukr.net

Illienok M.

Marisha.illenok@gmail.com

Faculty of Biomedical Engineering

National Technica University

"Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"

Kyiv, Ukraine

Abstract

With the advent of new generation sequencing methods, an exponential increase in molecular-biological data is observed. Data banks of biological sequences, such as GenBank [1], UniProt [2], KEGG [3] and others have reached large sizes. At the same time, the velocity of the description of the sequenced sequences is considerably lagging behind the rate of their accumulation. With such an increase in the volume of information, solving the problem of "lagging" is impossible without the use of effective algorithms. A rather interesting, complex and deserving attention and detailed study is the direction of genomics responsible for finding efficient algorithms for solving the problem of pro and eukaryote gene identification. The most popular are software products that allow finding genes in accordance with the received pairwise alignment of the sequences using the dynamic programming method. This approach does not allow to explore all areas of the nucleotide sequence, since most of the genes have evolved during evolution, for example, by point mutations or the encoding region of the gene was obtained due to the incorporation of several genes. In such a situation, information about the sites forming hybrid genes will not be available in the databases. Noteworthy is the non-trivial algorithm that was described in [4]. Finding the points of triplet periodicity change for a direct and backward complementary sequence enables the definition of coordinates that may indicate the location of the combination of the two genes.

Key words – search for points of change of triplet periodicity, nucleotide sequence, alignment methods.